

بگو: «خدا، از شما تشکر کنیم»

اول تیموتاؤس ۴، ۵-۴

در صورتی که همه چیزهایی که خدا آفریده است نیکوست و نباید چیزی را که با شکرگزاری پذیرفته می‌شود، ناپاک شمرد. زیرا به وسیله کلام خدا و دعا پاک می‌گردد.

"آنچه شما می‌خورید، شما هم هست." از این جمله می‌توانید ببینید که غذایی که ما انسان‌ها می‌خوریم برای ما اهمیت دارد. اما همه انسان در کل دنیا سلیقه‌ی متمایز دارند. یکی از آنها اسفناج را دوست ندارد، دیگری زیتون نمی‌خواهد؛ انسان فرانسوی خوردن گوشت اسب و حلزون؛ برخی از چینی‌ها سگ‌ها و گربه‌ها را می‌خورند. دیگران فقط یک نگرانی برای غذا دارند. و این چیزی است که کالری‌ها زیاد نباشند. سپس افرادی نیز وجود دارند که گوشت نمی‌خورند و حتی دیگه هیچ چیز از محصولات حیوانی را نیز نمی‌خورند. و البته، بسیاری از مردم غذاهای خاص را رد می‌کنند، به دلیل این که از نظر مذهبی این غذا پلید هست. هنگامی که خدا جهان را آفرید، او گفت: "خلقت من چقدر خوب است!" و خلقت خدا واقعا خوب بود! خلقت خدا خوب است، حتی اگر مردم زیادی آن را خراب کردند. اما با این وجود ممکن است که ما از خلقت خدا برای زندگی استفاده کنیم. و این خوب است! ما مجاز به کاشتیم، ما هم می‌توانیم بر داشت کنیم. و این هم خوب است! ما مجاز به لذت بردن از غذای مورد علاقه مان هستیم و این نیز خوب است، زیرا خداوند این را آفرید. امروز ما روز شکر گذاری را جشن می‌گیریم. ما از خدا برای گیاهان، حیوانات و برای تمام عمر ما سپاسگزاریم. همه چیز از خدا می‌آید همه اینها چیزی است که تیموتاؤس امروز به ما اعلام می‌کند. از آنجا که خود خدا خلقت خوب نامیده است، نامه تیموتی تأکید می‌کند که همه آنچه که با شکر گذاری دریافت می‌شود، خوب است و هیچ چیز قابل انکار نیست، که با شکر گذاری دریافت می‌شود. این امنیت که خداوند جهان را ایجاد کرد، در زمان تیموتاؤس و در زمان ما آشکار نبود. در زمان تیموتاؤس مردم اعتقاد داشتند که خدا از دنیا جدا شده است. جهان و خدا با توجه به این اعتقاد اشتباه، هیچ ارتباطی با یکدیگر ندارند. بنابراین جهان، همراه با همه چیزهایی که در آن هست، مورد توجه است. در این اعتقاد دنیا مورد ستم قرار گرفته و تلاش کرده اند بر اهداف بالاتر در آسمان تمرکز کنند. در زمانی مدرن انسان‌ها همچنین معتقد هستند که خداوند در جهان هیچ حضور ندارد. تابستان و زمستان؛ کاشت و برداشت؛ پنی یا آلدی؛ فروشگاه ارگانیک یا فروشنده بزرگ ... همه چیز از اتفاق به وجود می‌آید. مطمئنا نمی‌خواهی به صورت اتفاقی از همه چیز تشکر کنی. تیموتی دارای اعتقاد بسیار شخصی است که خود خدا در پشت همه ی آفرینش است. همچنین در پشت فروشگاه شخصی خود است. ما فقط با چیزهایی برخورد نمی‌کنیم، اما با یک تهیه کننده! خداوند بخشنده است! و او به ما اهمیت می‌دهد. او همچنین از تمام جهان مراقبت می‌کند! خداوند خود را در مورد هر جاندار کوچکی می‌داند، همانطور که می‌داند چه اتفاقی برای زندگی ما می‌افتد. هر نفس از خدا می‌آید و به همین دلیل است که در زمان نیاز، ما خدا را صدا می‌کنیم. و در زمان‌های خوب، ما نیز از این خدا برای هدیه‌های خوب تشکر می‌کنیم. غذای ما نه فقط از یک کیسه مواد غذایی و از فروشگاه می‌آید. کیسه مواد غذایی من دارای برچسب است. برچسب‌های آن کیسه نه تنها در مورد کم انرژی بودن غذا اطلاعات داد، حتی این لیست خرید همراه را اعلام می‌کند که همه این چیز، "از خدا"

ساخته شده!" از آنجا که مواد غذایی از خدا ساخته شده بود، من با آن با قدردانی و احترام رفتار خواهم کرد. برای من این بدان معناست که من این هدیه گرانبها را هیچ وقت در جعبه پرتاب نکنم. وقتی که من این کار را انجام می‌دهم، خالق را که غذا به من داده است، متنفر می‌کنم. به ویژه هنگامی که یک جشن جامعه دیگر برگزار می‌کنیم، از نظر من خیلی بد است اگر ما برای وعده‌های غذایی بخش‌های بزرگی در بشقاب خود را پر کنیم. و سپس نیمه را به سطل زباله بریزید. این فقط برای کسانی که مواد غذایی را آماده کرده‌اند تحقیر نمی‌شود؛ اما همچنین تحقیر خالق ما خداست. امروزه بعضی از اعضای کلیسا ما برای غذا و چیزهای دیگر مورد نیاز برای زندگی روزمره به کلیسا می‌آورند. در اینجا در مقابل محراب، جایی که شام آخر مقدس را دریافت می‌کنیم؛ در همین جا بدن و خون پروردگار ما عیسی مسیح دریافت می‌کنیم. همچنین در اینجا می‌توانی کدو تنبل، پیاز، گوجه فرنگی، مدام و کاغذ ببینید... تمام این چیزها بدن و خون مسیح نیستند. اما آنها هم هدیه‌ای هستند که خداوند به ما می‌دهد و بنابراین ما خدا را احترام می‌گذاریم و ستایش می‌کنیم. این هدیه باید به ما یادآوری کند که همه چیز در واقع از جانب خداست. ما فقط در روز شکرگذاری این کار را انجام نمی‌دهیم، بلکه هر روز. هنگامی که قبل از هر وعده غذا یک دعا می‌خوانیم، با این کار ما نشان می‌دهیم که غذا ی ما واقعا مال خداست. نماز ما نشان می‌دهد که ما غذا را به تنهایی نمی‌خوریم. از سوی خدا می‌آید ما نه تنها برای غذا، بلکه برای همه آنچه که خدا به ما داده است، تشکر کنیم. ما تنها برای غذا از خدا تشکر نکنیم، اما برای همه آنچه که خدا به ما داده است. هر روز، وقتی به خواب می‌رویم، از خدا سپاسگزاریم چون او همه چیز را به من می‌دهد. با این حال، وقتی که به روز گذشته فکر می‌کنم، همیشه نمی‌توانم مثل خدا بگویم: "ببینید، این کار خوب بود". در حقیقت، من در زندگی خود چیزهایی را پیدا می‌کنم که قابل انکار هستند. من چیزی گفتم که با اراده خدا مطابقت نداشت. من هم گناهکارم. با شکرگزاری من نمی‌توانم تمام اشتباهاتم را از جدول پاک کنم. نه، در زمانی که ما به فکر خدا هستیم، متوجه می‌شویم که چقدر از دست رفته‌ام! چقدر به بخشش نیاز دارم چشمانم نیز برای افرادی که مانند من مرتکب گناه شده‌اند، باز شده است. شاید چشمانم برای افرادی که چیزی برای خوردن ندارند، باز شود. اگر در چنین فراوانی زندگی کنم، نمی‌توانم نسبت به بدبختی خود بی تفاوت باشم! به همین ترتیب، من نیز به خود غذا فکر می‌کنم. به ویژه در دوران ما، که همه چیز تولید انبوه است، باید به منبع غذا فکر کنیم. حیوانات اغلب در سالن‌های عظیم و بی‌رحمانه نگهداری می‌شوند قبل از اینکه در بشقاب‌های ما به غذا تغییر داده شوند. وقتی که همه این را می‌بینم متوجه می‌شوم که من در بسیاری از نقاط زندگی ام مجرم هستم و همچنین با دنیایی که مجبور به انجام آن هستیم، رنج می‌بریم. همه چیز توسط خدا ساخته شده است! اما چگونه می‌توان همه چیز را دوباره با خدا تقدیس کرد؟ آیا حتی ممکن است که من در مورد دنیای پراکنده و افتاده ما بگویم: «ببینید، این خوب است». البته می‌توانم سعی کنم هر جا که می‌توانم کمک کنم. من می‌توانم سعی کنم آگاهی بیشتری داشته باشم شاید گوشت از کارخانه کشاورزی دیگر می‌خرم؟ شاید بخشی از فراوانی خود را به افراد فقیر که چیزی برای غذا خوردن ندارند بپردازم. این چیزهایی که می‌توانیم انجام دهیم خوب و مهم هستند. و در عین حال این دایره نزدیک و مقدس نمی‌شود تا زمانی که ما با خداوند عیسی ملاقات داشته باشیم. عیسی خودش جهان را که به گناه افتاده بود دید. او این دنیا را ترک نکرد. او آمد. او می‌خواهد که دنیای ما دوباره خوب باشد! سپس یونانیان و انسانهای مدرن به درستی نگاه می‌کنند که جهان ما به سوی خدا روان شده است. اما آنها هنوز نمی‌بینند که خداوند جهان را ترک نکرده است. اینجا در محراب بدن و خون عیسی مسیح را دریافت می‌کنم. در اینجا من هم پاک هستم! خدا من را با تمام آنچه که هستم پذیرفت. من از خدا سپاسگزارم و چون او در اینجا هست، من صدای خود را بالا می‌برم و تمام سختی‌هایی را که من با خود و جهان ما تجربه می‌کنیم، فرا می‌گیریم. سپس من پیش او می‌ایستم و من در او و او در ماست. او تمام اشک‌ها را پاک می‌کند. و اجازه می‌دهد صدای من دوباره با خدا صحبت کند. و سپس من می‌توانم تنفس کنم و زندگی کنم. حتی در جهان گناهکار ما. " زیرا به وسیله کلام خدا و دعا پاک می‌گردد. آمین.